

virkeligt Hensyn lige overfor Næringsloven af 1857 efter Udbalgets Mening, som kan begrunde, at man modsætter sig det. Den Bevægelse, der hidtil har fundet Sted i vore Kjøbstæder vil, naar denne Lov udkommer, ifølge Kjøbstædernes hele eiendommelige Stilling, og de Forslag, der ere komne fra dem, ligesvem bortfalde. Det forekommer derfor som sagt Flertallet, at det vilde være overraskende, om Thinget nu ved at vedtage et eller andet af disse Vædringsforslag, vilde foranledige, at Loven ikke udkom. Jeg kan saa godt forstaa de Medlemmers Stilling, som mene, at Loven ikke bør gives; men naar ærede Medlemmer, som stemme for Loven, og som ønske dens Udkommen, ville stemme for et eller andet af eller for alle disse Vædringsforslag, kan jeg ikke forstaa deres Stilling. Jeg kan ifølge Vædringsforslagenes Natur i det Hele taget ikke se, hvorledes disse kunne være dem saa magtpaaliggende, at de for deres Skyld vilde udskyde Loven til Fremtiden. Det væsentligste af de af Mindretallet stillede Forslag er efter min Opfattelse Forslaget under Nr. 5, hvis Vedtagelse vilde medføre, at Bemyndigelsen for Indenrigsministeren til at indbrømme Undtagelser fra Næringsloven ikke vilde ophøre. Jeg tilstaa, at jeg, dersom dette eller enkelte af de andre Forslag, skulde blive vedtagne, for mit Vedkommende vil være tilbøjelig til at stemme imod hele Loven; thi naar man vil gjøre Noget overfor Kjøbstæderne, forekommer det mig, at man ikke kan gjøre Mindre, end det, der her foreligger. Hvis man endnu yderligere beskæfter dette, vil det efter min Opfattelse egentlig ikke være sømmeligt eller passende overfor Kjøbstæderne at vedtage Loven. Saaledes er Flertallets Stilling, og jeg skal derfor meget anbefale det ærede Thing ikke at vedtage noget af de stillede Vædringsforslag. Det ærede Medlem for Aarhus Amts Iste Valgfreds (Winther) har stillet et Underædringsforslag, hvorom jeg ikke skal sige et eneste Ord, selv efter at den ærede Forslagsstiller har begrundet det. Det staaer nemlig i en saa afgjort Modstrid med hele det foreliggende Lovforslag, at jeg holder mig overbevist om, at det umulig vil kunne blive vedtaget i dette Thing.

Formanden: Naar den ærede Ordfører betegnede det som ikke „sømmeligt“ at vedtage Loven med de omtalte Vædringer, saa var dette vist ikke ment i det fulde Omfang af Ordet.

Ordføreren: Maa jeg dertil kun sige, at jeg udtryffeligt tilspøede „efter min Opfattelse“. Naar jeg siger, at det „efter min Opfattelse“ vilde være usømmeligt, mener jeg, at jeg kun taler fra mig selv eller for mit eget Vedkommende.

Formanden: Ja, dette er egentlig ikke nogen Begrændsning; thi det er kun den nødven-

dige Forudsætning for ethvert Ord. Men jeg antager, at Bægten skulde ligge i Udvislingen og ikke i dette Ord.

Ed. Nielsen: Paa Mindretallets Begne skal jeg begrunde de Vædringsforslag, som ere stillede i Betænkningen, men jeg skal forud for selve Begrundelsen af Vædringsforslagene forudskikke en mere almindelig Bemærkning som Indledning, hvilket jeg er nødt til ligeoverfor den ærede Ordførers meget skarpe Udtalelse om, at han godt kunde forstaa, at de, der ikke ønskede Lovforslaget vedtaget, kunde stille Vædringsforslag, men knap kunde forstaa, at de, der ønskede Lovforslagets Fremme, vilde gjøre det. Jeg hører til disse, der virkelig ønske Lovforslaget al mulig Held, og derfor ha jeg heller ikke været med til at stille andre Vædringsforslag end saadanne, som jeg ikke tror paa nogen mulig Maade vilde umuliggjøre Lovforslagets endelige Fremkomst; thi Mindretallet har ikke stillet andre Forslag end saadanne, som der i det andet Thing har været disse Meninger om, hvor Stemmerne have staaet lige eller været noget nær ved at staa lige, eller ogsaa saadanne, som efter min Opfattelse vel have været under Afstemning, men ikke naaet en bestemt endelig Afgjørelse. Jeg siger navnlig til Forslaget under Nr. 5. Jeg kan hvoerke i det andet Things eller i det høitagtede Indenrigsministers Holdning se andet end, at Lovforslaget, om end alle vore Vædringsforslag vedtages, derfor godt kan blive til Lov. Skulde det vise sig, at den høitagtede Minister vilde modsætte sig enkelte af dem saaledes, at han ikke vil modtage Lovforslaget, hvis de blive vedtagne, vil jeg overveie, hvad jeg saa vil gjøre, men indtil jeg hører slikt, vil jeg tillade mig at være af den modsatte Mening. Jeg skal bemærke, at det ikke er ubilligt overfor Kjøbstæderne, at vi have stillet os, som vi have; thi de stiftelses Forbrugsforeninger og Krammarteider, om hvilke der her er Tale, ville ikke i mindste Maade være til Kjøbstædernes Skade eller i deres Disfavør. Jeg skal ogsaa hurtigt komme til at oplyse, at endog selve Kjøbstæderne ere for et af vore Vædringsforslag. Jeg tror derfor ikke, at den ærede Ordfører har haft Grund til at tage denne Sag saaledes, som han har taget den, eller til at fremføre de Ord, han har fremført, i hvilke der næsten laa en Antydning af, at vi ikke skulde ønske dette Lovforslags Fremme. I det Hele taget staaer jeg og, jeg antager ogsaa, mine Medforslagsstillere paa det

Rettelser.

- Sp. 4987, S. 14 f. o., „Ed. Hartorn“ læs: „Ed. Lund“.
 — 5120, S. 14, „udrede“ læs: „udredede“.
 — 5161, S. 12, 21, „Svid“ læs: „Sind“.